

Člen 17 - Informacije, ki so dane na voljo javnosti

Zaščitni ukrepi v civilnih zadevah se lahko uporabijo v skladu s členom 1055 (1) [zakona o obligacijskih razmerjih](#), ki določa, da ima, če se protipravna škoda povzroča stalno ali se zagrozi s povzročitvijo protipravne škode, žrtev ali oseba, ki se ji grozi, pravico zahtevati, da ravnanje, ki povzroča škodo, ali grožnje s takim ravnanjem prenehajo. V primeru telesnih poškodb, škode za zdravje, kršitve zasebnosti ali drugih osebnostnih pravic se lahko med drugim zahteva, da se povzročitelju prepove približevanje drugim osebam (z odredbo o prepovedi približevanja), se zanj uredi uporaba stanovanja ali komunikacij ali uporaba drugih podobnih ukrepov. Člen 475(1)(7) [zakonika o civilnem postopku](#) določa postopek za uporabo zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah. V skladu s tem členom nepravdni postopki vključujejo odredbo o prepovedi približevanja in druge podobne ukrepe za zaščito osebnostnih pravic iz členov 544 do 549 poglavja 55, ki natančneje določajo postopek za uporabo odredbe o prepovedi približevanja. V skladu s členom 378(1)(3), členom 546 in členom 551(1) zakonika o civilnem postopku se lahko zaščitni ukrepi v civilnih zadevah uporabijo tudi kot ukrep za zavarovanje ali kot začasni ukrep v nepravdnem postopku.

V skladu s členom 1055(1) zakona o obligacijskih razmerjih se lahko zahteva, da se povzročitelju prepove približevanje drugim osebam (tj. prepoved približevanja), se zanj uredi uporaba stanovanja ali komunikacij ali uporaba drugih podobnih ukrepov. Zato ukrepi, ki se lahko uporabijo za varstvo osebnostnih pravic, v zakonu niso izčrpno navedeni, uporaba ustreznega in potrebnega ukrepa pa se lahko zahteva glede na posamezen primer. V svoji analizi sodne prakse iz leta 2008, ki se nanaša na prepoved približevanja, je vrhovno sodišče ugotovilo, da bi bilo, če bi ogrožena oseba in oseba, ki povzroča tveganje, živeli (ali delali) v neposredni bližini druga do druge, primerneje, da se uredijo njuni stiki, vsebino prepovedi (zaščitne ukrepe) pa bi lahko v prvi vrsti sestavljal seznama prepovedanih ravnanj. Za uporabo zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah ni nujno, da je prišlo do nezakonitega dejanja zoper ogroženo osebo. Zadošča, da predhodno ravnanje toženca upravičuje strah, da bi lahko obtoženec žrtev poškodoval, okvaril njeno zdravje ali kršil njeno pravico do zasebnosti ali druge osebnostne pravice.

Glede povprečnega trajanja uporabe ukrepov ni na voljo nobenih statističnih podatkov. V Estoniji je mogoče na podlagi člena 1055 zakona o obligacijskih razmerjih uporabiti številne ukrepe za varstvo zasebnosti in osebnostnih pravic za obdobje do treh let. Analiza sodne prakse o prepovedi približevanja, ki jo je pripravilo vrhovno sodišče leta 2008, kaže, da so sodišča na splošno uporabljala prepovedi približevanja za obdobje do treh let.

Uredba št. 606/2013 zajema zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo v civilnih zadevah. Uredba št. 606/2013 se ne uporablja za zaščitne ukrepe, ki spadajo na področje uporabe Uredbe št. 2201/2003.

Za uporabo zaščitnega ukrepa lahko zaprosi oseba, ki je v nevarnosti ali je poškodovana, bodisi v ločenem postopku bodisi v povezavi z drugim zahtevkom. Za uporabo zaščitnega ukrepa mora ogrožena oseba vložiti predlog pri [okrožnem sodišču](#), pristojnem za kraj prebivališča ali zadnje znano prebivališče osebe, ki povzroča tveganje, v skladu s splošno ozemeljsko pristojnostjo. Sodišča obravnavajo predloge v okviru nepravdnega postopka. Sodišče pred odreditvijo zaščitnega ukrepa zasliši osebo, v zvezi s katero se zahteva uporaba ukrepa, in osebo, v interesu katere poteka postopek za odreditev ukrepa. Sodišče po potrebi zasliši tudi osebe, ki so tesno povezane z zgoraj navedenimi osebam, ali podeželsko občino ali mestno upravo ali policijski organ v kraju, v katerem ima oseba stalno prebivališče.

Predlogi, vloženi pri sodišču, morajo biti sestavljeni v estonščini in morajo izpolnjevati pogoje iz členov 338 in 363 zakonika o civilnem postopku. V skladu s členom 338 zakonika o civilnem postopku mora procesni akt, ki ga stranka v postopku predloži sodišču, vsebovati:

imena, naslove in telekomunikacijske številke udeležencev v postopku in njihovih morebitnih zastopnikov;

ime sodišča;

vsebino zadeve;

za zadevo, ki se obravnava, število civilne zadeve;

zahtevo, ki jo je vložil udeleženec v postopku;

okolščine, na katerih temelji zahteva;

seznam prilog k procesnemu aktu;

podpis udeleženca v postopku ali njegovega zastopnika ali, za elektronsko posredovane dokumente, digitalni podpis ali drugo sredstvo za identifikacijo v skladu z določbami člena 336 Zakonika o civilnem postopku.

V procesnem aktu mora biti navedena osebna identifikacijska številka ali, če tega ni, datum rojstva fizične osebe.

Če udeleženec v postopku ne pozna naslova ali drugih podatkov drugega udeleženca v postopku, mora procesni dokument vsebovati ukrepe, ki jih je udeleženec v postopku sprejel za pridobitev takih informacij.

Vse predloge je treba sodišču predložiti v berljivi pisni obliki. Če je mogoče, je treba sodišču predložiti tudi elektronske kopije procesnih aktov, ki so bili predloženi v pisni obliki. Pogodbeni zastopniki, notarji, sodni izvršitelji, stečajni upravitelji, državni in lokalni organi ter druge pravne osebe predložijo sodišču dokumente v elektronski obliki, razen če obstaja utemeljen razlog za predložitev dokumenta v drugačni obliki. Podrobnejša pravila za predložitev elektronskih dokumentov sodiščem, oblikovne zahteve za dokumente in seznam dokumentov, ki jih je treba predložiti prek portala, so določeni v [uredbi](#), ki jo sprejme minister, pristojen za to področje. Udeleženec v postopku mora ob predložitvi pisnih dokumentov in prilog sodišču zagotoviti potrebno število izvodov dokumentov, ki jih je treba vročiti drugim udeležencem v postopku, razen če se dokumenti predložijo elektronsko.

Za vložitev predloga ali pravnega sredstva v zadevi, ki se obravnava v okviru nepravdnega postopka, se plača državna taksa v višini 50 EUR. Za vložitev predloga za izdajo ukrepa za zavarovanje se plača državna taksa v višini 50 EUR.

V skladu z estonsko zakonodajo udeleženci v postopku pred sodiščem v zvezi z odreditvijo zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah ne potrebujejo zastopanja. Zoper odločitev o odreditvi ali spremembi odredbe o prepovedi približevanja ali drugih ukrepov za zaščito osebnostnih pravic lahko osebe, ki se morajo ravnati po odredbi, vložijo pravno sredstvo. Zoper odredbo, s katero sodišče zavrne predlog za prepoved približevanja ali drug ukrep za varstvo osebnostnih pravic ali prekliče ali spremeni tak ukrep, se lahko pritoži oseba, ki je zahtevala ukrepa ali v interesu katere je bil ukrep uporabljen. Pritožba na okrožno sodišče se vložijo v pisni obliki pri okrajnem sodišču, katerega odločitev se izpodbija v pritožbi. Pravna sredstva je treba vložiti v 15 dneh od vročitve sodbe. Če zakon ne določa drugače, pravnega sredstva zoper sodbo ni več mogoče vložiti, če je od izreka sodbe v pravnem ali nepravdnem postopku že poteklo pet mesecev. Če se okoliščine spremenijo, lahko sodišče odredbo o prepovedi približevanja ali drug ukrep za zaščito osebnostnih pravic razveljavi ali

spremeni. Pred razveljavitvijo ali spremembo ukrepa sodišče zasliši udeležence. Sodba o odreditvi odredbe o prepovedi približevanja ali drugega ukrepa za zaščito osebnostnih pravic se vroči osebam, v zvezi s katerimi se zahteva uporaba ukrepa, in osebam, v interesu katerih se odredi ukrep. Sodbe v zvezi z zaščitnimi ukrepi so izvršljive od trenutka, ko se z njimi seznanjena oseba (oseba, ki povzroča tveganje). Izvršitev sodbe, v skladu s katero je bil odrejen zaščitni ukrep, ureja sodni izvršitelj. Sodni izvršitelji s kršitvijo zaščitnega ukrepa običajno seznanijo ogrožene osebe. Če je bil zaščitni ukrep odrejen, preden je bila opredeljena pravica do stika, lahko sodišče odloči o pravici do stika ob upoštevanju odrejenih zaščitnih ukrepov.

Člen 18 (a)(i) - organe, ki so pristojni za odreditev zaščitnih ukrepov in izdajo potrdil v skladu s členom 5

V Estoniji so za odrejanje zaščitnih ukrepov pristojna sodišča. V skladu s členom 5 je okrajno sodišče, ki je odredilo zaščitni ukrep, pristojno za izdajo potrdila o zaščitnem ukrepu. Za izdajo potrdila je treba vložiti predlog pri okrajnem sodišču. Kontaktni podatki estonskih sodišč so na voljo na [spletišču](#) sodišč.

Člen 18 (a)(ii) - organe, pri katerih je treba uveljavljati zaščitni ukrep, odrejen v drugi državi članici, in/ali ki so pristojni za izvrševanje takega ukrepa

Za uveljavljanje zaščitnega ukrepa, odrejenega v drugi državi članici, mora oseba stopiti v stik s sodnim izvršiteljem, ki je pristojen za dolžnikovo prebivališče ali kraj, ali na območju katerega se nahaja dolžnikovo premoženje. Sodni izvršitelji začnejo postopek izvršitve na podlagi predloga in izvršilne listine ogrožene osebe. Kontaktni podatki sodnih izvršiteljev so na voljo na [spletišču](#) zbornice sodnih izvršiteljev in stečajnih upraviteljev:

Člen 18 (a)(iii) - organe, ki so pristojni za prilagoditev zaščitnih ukrepov v skladu s členom 11(1)

Zaščitni ukrep, ki se odredi v drugi državi članici, lahko po potrebi izvede sodni izvršitelj, ki je pristojen za izvršitev zaščitnega ukrepa. Za izvršitev zaščitnega ukrepa, ki je bil odrejen v drugi državi članici, je pristojen sodni izvršitelj, ki je pristojen za dolžnikovo prebivališče ali kraj, ali na območju katerega se nahaja dolžnikovo premoženje. Kontaktni podatki sodnih izvršiteljev so na voljo na [spletišču](#) zbornice sodnih izvršiteljev in stečajnih upraviteljev:

Člen 18 (a)(iv) - sodišča, pri katerih se v skladu s členom 13 vložijo prošnja za zavrnitev priznanja in, kadar je to primerno, izvršitve

Za zavrnitev priznanja ali izvršitve zaščitnih ukrepov, odrejenih v drugi državi članici, je treba vložiti prošnjo v kraju dolžnikovega prebivališča ali pri okrajnem sodišču, ki je pristojno za predvidene izvršilne postopke. Kontaktni podatki estonskih sodišč so na voljo na [spletišču](#) sodišč.

Člen 18 (b) - jeziku ali jezikih, ki so sprejemljivi za prevode iz člena 16(1)

Estonščina in angleščina.

Zadnja posodobitev: 17/02/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.